

DESDE NUEVA YORK

LA VIDA ES UN MILAGRO

Se ha publicado ya el informe oficial de los accidentes de automóvil ocurridos en los Estados Unidos durante el año de 1934 y se nota un aumento considerable en el número de muertes. De las estadísticas reunidas de todos los Estados se deduce que los automóviles han matado 35,274 personas en los doce últimos meses lo cual da un promedio de más de cuatro muertes por hora, siendo más de 890.000 las personas que han sido lastimadas o heridas, con un promedio de un accidente no mortal cada treinta segundos.

El aumento de los automóviles constituye el más difícil problema de seguridad urbana en ciudades como New York, Chicago, Philadelphia, Detroit y otras, a donde llegan diariamente miles de automóviles con matrícula de otras poblaciones. Desde el día primero de Enero de 1931, hasta el último de Diciembre de 1934 han ocurrido en los Estados Unidos 96.307 muertes comprobadas oficialmente, y en los últimos diez años las personas muertas por los automóviles en los Estados Unidos pasan de 290.000.

La suma total de accidentes en 1934 acusa un aumento de 15 por 100 sobre 1933, ocupando el primer puesto en las estadísticas de mortalidad la ciudad de Camden, en el inmediato Estado de New Jersey, con 73 muertos por cada 100.000 habitantes, y el último, la ciudad de Indianápolis, con uno y cuarto por el mismo número de habitantes. El Estado de Mississippi ha tenido un aumento de 80 por 100 sobre las cifras de 1933.

Se habla mucho de las grandes catástrofes marítimas y de la pérdida de vidas por choques, incendios o hundimientos, y sin embargo las tragedias de los mares durante un siglo no llegan a una cifra tan elevada como las muertes por automóvil en los Estados Unidos durante los cuatro últimos años.

Los registros marítimos mundiales revelan un total de 76.000 muertos desde 1834 a 1934, dando una diferencia de 20.300 muertos en favor de los accidentes mortales en todos los mares.

En cambio las estadísticas de los ferrocarriles manifiestan un notable descenso en la cifra de personas muertas o heridas, aun cuando ha aumentado el número de millas en explotación en todos los Estados que pasan de 1.200.000. A esta cifra favorable ha contribuido la supresión de muchos pasos a nivel, medida de seguridad que forma parte de las leyes de casi todos los Estados, y a las enormes cantidades gastadas en mejorar el material, cambiar las traviesas, reparar los puentes y asegurar los lados de las vías en los terrenos montañosos.

En estos trabajos únicamente las compañías de ferrocarriles norteamericanos gastaron, en los dos últimos años, muy cerca de setecientos millones de dólares, sin incluir los gastos de fabricación y compra de nuevo material rodante.

A las anteriores cifras de mortalidad podemos añadir las que reclama para sí la enfermedad del cáncer, limitándonos únicamente al Estado de New York, porque no hemos visto aun publicado el informe nacional del Departamento de Salud, que contiene los datos de los cuarenta y nueve Estados que componen la Unión Americana.

Las muertes por cáncer han sido mayores en las mujeres que en los hombres, menos en el radio de la ciudad de New York. En cuanto a la edad el número mayor de víctimas está comprendido entre los 25 y los 35 años, habiendo ocurrido un caso en un joven de 15 años y otro en un anciano de 96.

El informe sobre el cáncer correspondiente al Estado de New York anotó 17.855 muertes en 1934, con un aumento de quince por ciento sobre 1933.

A pesar de los grandes y continuos estudios que se realizan aquí y en todas partes para descubrir el remedio de tan terrible enfermedad, el cáncer sigue extendiéndose y propagándose de manera aterradora, al extremo de que su peligro y crecimiento ha dado origen a la fundación de una congregación religiosa de mujeres dedicada exclusivamente al cuidado de los cancerosos, de la misma manera que otras dolencias y enfermedades fueron causa de que aparecieran en la Iglesia organizaciones religiosas consagradas por voto a la asistencia de pobres y enfermos.

Fue una dama de alta posición social de New York la que fundó la Congregación de Religiosas Siervas de los Cancerosos, la venerable Madre Alfonso, viuda de un banquero la cual siendo protestante se convirtió al Catolicismo a los cuarenta años de edad, y poco después conmovida ante el dolor de una pobre mujer víctima del cáncer, empezó a trabajar en la fundación de tan admirable institución de caridad en New York.

Esta obra de los cancerosos nos recuerda la de los jesuitas de Fontilles que cuidaban a los leprosos y que fueron expulsados y separados de sus enfermos a la implantación de la República. Los cancerosos de New York, más afortunados que los leprosos de Fontilles, no se verán separados de sus Hermanas, y éstas en nombre de Dios y de la libertad, seguirán realizando su heroica obra de misericordia.

MARCIAL ROSSELL.
New York, Enero 1935.

DESDE MADRID

¿QUE SE DEBE HACER?

Hace muy pocos días, el ministro de la Gobernación, Sr. Vaquero, dijo desde el banco azul, que de haber triunfado la revolución del mes de octubre pasado, los revolucionarios hubieran matado a todas las personas de orden.

Aquellos revolucionarios vuelven a agitarse con designios criminales. En lugar de acobardados y deshe-

chos, se manifiestan retadores, conspirando de nuevo para prepararse para un nuevo asalto.

Ignoro lo que ocurrirá en provincias, en Madrid toda esa turba plebe que pretende mejorar su condición sobre la sangre de los mejores y sobre las ruinas de España, se mueve buscando apoyos, engañando infelices, prostituyendo concien-

El XII aniversario de la fundación de las Milicias Fascistas en Nápoles

Mientras en Roma, el duce pasa revista a las tropas fascistas, el príncipe de Piemonte, heredero del trono de Italia, preside las fiestas celebradas en Nápoles. El príncipe de Piemonte acompañado de su Estado Mayor, pasando revista a las tropas fascistas de Nápoles.

(Express Foto)

cias, pinando un porvenir risueño que sólo les estaría reservado a los jefes.

Se quiera o no, España está dividida en los que quieren apoderarse del mando para saciar sus apetencias y venganzas, para destruir todo un pasado glorioso, dividiendo el país en tantas porciones como jefes de bandidaje se hicieran temer. La otra parte la representan las llamadas gentes de orden, gentes que todavía no se han dado perfecta cuenta del riesgo que corren.

El marxismo, el separatismo y la masonería, de acuerdo estos tres monstruos, aspiran a que nuestro país siga en su desgracia a la desdichada Rusia. Trabajan con entusiasmo y constancia; hoy minan una institución; mañana logran atraerse un jefe de este o aquel departamento, otro día cualquiera consiguen poner en la directiva de una entidad derechista una persona que les es fiel.

Y el día que triunfen, ya sabemos cual será la suerte que corran las personas de orden; a la degollina seguirá el saqueo y el incendio de los edificios, a la violación de las doncellas, el escarnio y la muerte de los niños cuyos padres sean señalados por los revolucionarios.

Y ante este enemigo que no des cansa, ¿qué se debe hacer? Hasta ahora no se hace nada eficaz, y en tanto el adversario continúa su labor, acecha la ocasión propicia para asestar un golpe mortal a la civilización.

Lo menos que se debe hacer es aprobar la proposición de ley presentada en las Cortes por el diputado republicano Sr. Izquierdo Jiménez. Si, las organizaciones marxistas, anarquistas y masónicas, deben ser declaradas fuera de la ley y disueltas. Si no se hace así, no tardaremos, otra vez, en tener que acudir a reprimir un movimiento, si es que no triunfa.

Estamos ante el dilema siguiente: si la anti-patria llega a adueñarse del Poder, las personas de orden serán asesinadas; lo menos que pueden hacer las personas de orden que hoy gobiernan es declarar fuera de la ley a las que predicán el crimen e incitan al robo.

Las Cortes tienen la ocasión de terminar con la revolución. La proposición del Sr. Izquierdo Jiménez es el primer paso firme que se debe dar en ese sentido.

Si los diputados se muestran in-

NOTICARIO BREVE

Como consecuencia de los incidentes fronterizos con Etiopia, Italia ha movilizado 25.000 hombres.

Berlín prepara su respuesta a la comunicación francobritánica. No se espera ni una adhesión ni una negativa, sino la invitación a negociar.

Vuelve a hablarse de un viaje de Sir John Simon a Berlín.

Rumores de modificaciones en el Gabinete británico.

Roosevelt propone que los nuevos buques mercantes sean transformables en transportes y portaaviones.

El fiscal pide la pena de muerte para Hauptmann.

Malestar en los círculos políticos de Francia.

Once millones de dólares para construir una nueva base naval en Hawái.

Cambó pronuncia un discurso en Tarrasa en el que dice que no se unirá con la Esquerra. En respuesta al mismo dice Anguera de Sojo: "no es lícito invocar el nombre de Cataluña y

la tradición gloriosa de esta región para asimilarlo con el interés de un partido en perjuicio de Cataluña y de toda España; en lugar de buscar la unión de todos los catalanes y procurar restañar la herida dolorosa causada por la traición y la ineptia de la Esquerra se pretende ahora dar diferencias, sembrar recelos, poner en pugna las ideas y las personas no en beneficio de Cataluña ni de la República, sino para la exaltación exclusiva de un partido y de quienes le dirigen. Acción Popular es un partido catalán que no tiene mediaciones ni se considera colonia".

La corbata de la Orden de la República para el Instituto de la Guardia civil.

El Gobierno ha contestado al recurso de Martínez Domingo sobre la suspensión del Estatuto de Cataluña.

Pueblos incomunicados por la nieve en Burgos.

Se creará en Málaga la Universidad del Mar.

Consejos de guerra en Asturias.

La fiesta del Papa en Tarragona

Se celebró el pasado domingo la anunciada fiesta de homenaje al Papa.

En todas las iglesias se celebraron comuniones generales y en la predicación se explicó al pueblo la significación de la fiesta.

De nuestra capital y de los archiprestazgos se mandaron al Vaticano y al Nuncio de Su Santidad telegramas de adhesión a la persona y enseñanzas del Papa Pío XI, que felizmente rige la Iglesia.

diferentes ante cuestión tan importante, invitémoslos a que pongan fuera de la ley a los que si triunfaran nos pondrían con las cabezas cortadas en los árboles o en las torres. Lo menos que se debe hacer es declararlos fuera de la ley.

EMIGDIO MOLINA.

En nuestra capital culminó la jornada en la solemne función que por la tarde se celebró en la Catedral, que a pesar de la inclemencia del tiempo, se vió concurrida como en las grandes solemnidades.

Terminó con el besamanos al Excmo. señor Obispo auxiliar, acto que duró largo tiempo.

El periódico católico es luz y guía. Sin él no se puede caminar.

La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvarlos sin ese consejero leal, experimentado, que día tras días, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo. Qué crimen el de los católicos que abandonan a su periódico.

DIARI CATALÀ

Doña Elisa Soler Salvador

VIUDA DE D. FRANCISCO MONRAVA

Ha fallecido en Barcelona, a los 75 años de edad
habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

(E. P. D.)

Sus desconsolados hijos: Montserrat, Francisco y María Antonia, hijos políticos José Caballero Roig, Anita Ribas Caballero, nietos, hermana, hermanos políticos, primos, sobrinos y demás parientes, participan a sus amigos y conocidos tan sensible pérdida y les ruegan la tengan presente en sus oraciones.

El entierro tendrá lugar en Barcelona, hoy, miércoles, a las once de la mañana, partiendo de la casa mortuoria, Rocafort, 135, a la iglesia parroquial de la Magdalena Milagrosa y de allí al cementerio Nuevo.

Tarragona, 13 de Febrero de 1935

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

El Emmo. Sr. Cardenal Arzobispo de Tarragona se ha dignado conceder indulgencias en la forma acostumbrada.

El Sr. Cambó pronuncia un discurso a Terrasa

PASSA REVISTA A LA SITUACIÓ PRESENT I COMENTA LA VINGUDA D'ALTRES POLITICS A CATALUNYA

Amb motiu de la inauguració de les tasques de la Secció Escolar de l'Associació Catalanista de Terrassa, adherida a la política de Lliga Catalana, tingué lloc, diumenge, al Teatre Principal d'aquella ciutat, un grandios miting, presidit pel senyor Ramon d'Abadal.

Feren ús de la paraula els senyors Junyent i Carrera Freixe, en nom, respectivament, de la Secció Escolar de Terrassa i de la Central del partit. Parlaren després els diputats a Corts Srs. Estelrich i Tries de Bes.

Quan el Sr. Abadal concedí la paraula al Sr. Cambó, aquest fou rebut amb una xardorosa ovació a peu dret.

Fet el silenci, i enmig d'una gran expectació, el Sr. Cambó començà el seu discurs. Recordà la primera vegada que va parlar a Terrassa, a darreries del segle passat. Era aquell un moment—diu—en què dins la venerable Unió Catalanista convivien homes que tenien, no en la doctrina, però sí en el procediment a seguir, idees diverses: uns radicals, del tot o res, i altres sostenien la doctrina evolutiva, del que es pugui cada dia, l'esforç constant i mai no interromput. Diu que ara com llavors sosté la mateixa doctrina, la mateixa tàctica, i recorda aquell seu primer parlament a Terrassa com un dels més emocionants de la seva vida.

Recorda també que vivim sota una constellació revolucionària, no closa encara, i que el país es troba sotmès a un règim d'anestèsia.

Quan era imminent la revolta del 6 d'octubre, vaig dir als homes que portaven el govern de Catalunya que cometrien l'acte de major insensatesa si volien comprometre els interessos de Catalunya a un moviment que anava contra tothom i contra els fonaments de la societat. A la conferència del Palau vaig anunciar que si el moviment que projectaven els socialistes, i que fóra immediatament governat, com ho va ésser pels anarquistes, arribava a esclatar, nosaltres estariem al costat del poder, fos qui fos el que l'ocupés, que mantingués els principis d'ordre, les essències mateixes de la civilització liberal i cristiana en què vivim. Varem com-

plir la promesa. Per haver estat al costat del Poder tenim dret a demanar-li comptes avui i a preguntar-li: Què has fet de la confiança i del concurs que et vàrem donar?

El govern d'Espanya des del 6 d'octubre té ben poques coses en el seu actiu, després que la força dominà la revolta.

Davant el problema de Catalunya creat per la subversió de la Generalitat, quin fou l'actuació del Govern? La més lamentable. El cap del Govern, el qual ha de conservar el màxim prestigi, va proclamar en el Parlament que mantindria integralment l'Estatut de Catalunya i que no consentiria mai que fos revisat si no era pel camí de la Llei constitucional. A les vint-i-quatre hores d'aquesta declaració, davant d'una coacció que un governant no pot admetre mai, si vol mantenir el seu prestigi, obligava els homes del seu partit que presentessin esmenes que destruïen les promeses del dia abans i aquelles fetes al poble de Catalunya en el moment d'iniciar-se la subversió.

I si el cap del Govern passava per la humiliació de renegar avui d'allò que s'ha declarat ahir, d'allò promès en un moment que les promeses constitueixen el més sagrat dels deures d'honor, que en ell va implicar una minva de prestigi, no el va guanyar el cap de la CEDA en exigir-li la claudicació. El cap de la CEDA dies abans no oposava més que una esmena al projecte del Govern, això és, que l'acord de convocatòria d'eleccions a Catalunya l'hagués de prendre el Parlament, en lloc del Govern. Uns dies després, pel perill que partits enemics seus li fessin una campanya per manca de zel patriòtic, creia servir el seu partit i el seu prestigi, faltant a les pròpies conviccions, a la paraula donada, i fent un greuge a Catalunya, perquè, tal com quedava la llei, amb les modificacions que ell exigia, venia a significar una declaració d'incapacitat per tot el poble català, quan aquest havia estat quasi totalment absent dels fets del 6 d'octubre.

Ni el cap del Govern ni el cap de la força parlamentària més nombrosa n'han sortit amb el prestigi

augmentat, amb la llei de règim transitori.

Després s'ha produït un altre fet que ha llevat autoritat i ha augmentat la desconfiança vers el Govern i els partits que el suporten. En tancar-se les Corts, en vigílies de Nadal, el Sr. Gil Robles, cap de la CEDA, plantejà al Sr. Lerroux, cap del Govern, una sèrie de reclamacions per tal que el seu partit tingués en el Govern l'autoritat i la influència que li donessin l'eficàcia que estimava indispensable. Aquesta crisi va durar prop de quatre setmanes, quan no podia durar més que unes hores, perquè no patís el prestigi del Govern i del Poder en aquells moments difícils. Què va discutir-se en aquesta crisi? Ho sap tothom. La participació que cada un dels partits havia de tenir en el Govern: si s'havia d'augmentar un ministre, si s'havien de tenir tants governadors, és a dir, un regateig. Es va resoldre, contrapuntades les peticions dels senyors Gil Robles i Martínez de Velasco, desistint aquests i fent que el senyor Lerroux, ell mateix, nomenés un altre ministre radical. No hi ha dret, quan el país està en perill, tenir Espanya quatre setmanes sense Govern per arribar al resultat que els que havien promogut la crisi no tenien raó per provocar-la o energies per exigir la solució que la seva consciència els havia de dictar.

Res no té d'estrany que subsisteixi a Espanya l'angoixa, que vol dir una accentuació de la misèria, un augment de l'atur forçós, amb actuacions tan lamentables del Govern.

Molts esperits simplistes creuen tal volta que una dictadura militar sigui l'única solució per a mantenir la pau a Espanya davant l'angoixa en què vivim. Es greu el fet que això sigui possible. La pau mantinguda per les baionetes vol dir la manca de confiança en la pau sostinguda per un impuls patriòtic. Manténir la vida amb injeccions d'un malalt vol dir que es desconfia que el cor i les artèries puguin mantenir la circulació normal que assegura la seva vida.

S'està creant per deficiències de Govern, un ambient semblant a l'any 23. Cal que tothom recordi el que costa la liquidació de la dictadura. Si en vingués una altra, la liquidació fóra cent vegades més dura encara.

No hem de buscar mitjans extraordinaris de força per a resoldre la crisi a Espanya. Cal tenir

un Govern que governi, sacrificant interessos partidistes i pensant que hi ha ideals i problemes que ajunten en fraternitat fecunda, que con sagri el salvament del règim i el manteniment de la pau i de l'ordre. I jo dic als que governen, i jo dic als partits que sostenen aquest Govern, jo dic a tots els altres partits, que no tinguin per bandera la pertorbació i la revolta i l'anarquia, si no ha arribat el moment d'una compenetració patriòtica per a salvar Espanya i la República del perill greu en que és troben si aquesta convulsió patriòtica que postergui interessos mesquins no s'imposa a la majoria dels partits i a la majoria dels ciutadans d'Espanya.

Vaig parlar diumenge passat de certs viatges que s'han fet i es tracten de fer a Catalunya. En les meves paraules hi havia les majors mostres de deferència i consideració per als visitants. Catalunya ha estat sempre terra d'hospitalitat i ho ha d'ésser sempre, fins quan hi hagi viatges que ens molestin. Les meves paraules, en protestar del caràcter amb què gent catalana ha preparat aquests viatges donant-los el caire d'una expedició colonitzadora, no van provocar cap esclat d'odi, cap crit que signifiqués una animositat contra ningú. En canvi, quan el Sr. Gil Robles va voler recollir les meves paraules, al conjur de les seves, va sortir, i de llavis femenins, un "mori". En va protestar el Sr. Gil Robles. Estic segur que el va ofendre profundament aquell crit i que en va protestar ben sincerament; però jo voldria que aquell crit que no va protestar l'auditori i que va haver de protestar ell, li digués quins són els sentiments dels que l'han dut.

Em causa tristesa que vinguin homes, que hi tenen perfecte dret, a Catalunya, a contemplar l'espectacle vergonyós per a nosaltres, catalans, que en aquests moments de tristesa de Catalunya no pensem més que a rebaixar-se davant d'aquells que es creuen que els poden donar una credencial, que els poden satisfer una vanitat de qualsevol mena.

Però jo trobo dolorós que hi hagi homes l'honestedat dels quals jo proclamo, que no sentin ells la vergonya de la manca d'honestedat política dels que els criden i dels que els reben. No s'hi val a aprofitar la bogeria de l'Esquerra el dia 6 d'octubre perquè es vingui ací a proclamar la incapacitat de Catalunya i perquè es vulgui tacar el catalanisme amb una nota d'infà-

mia. En moments de joia tothom és ben rebut en una casa; en moments de pena i de dolor, i moments de pena, de dolor i de preocupació són els actuals per a Catalunya, els que no són de la família han de procurar no pertorbar les dolors íntimes d'aquesta casa.

En els moments d'eufòria de Catalunya i de respecte, de consideració per a les coses de Catalunya sentides arreu d'Espanya, jo he dit sempre als catalans: No, no tingueu massa pretensions. Es molt el que hem fet, però és encara molt més el que hem de fer; mireu els que estan davant i veurem que n'és tem encara molt distants.

El Sr. Gil Robles ha dedicat als catalanistes i al catalanisme una acusació que demostra que els seus pocs anys i la intensa tasca que ha hagut de realitzar no li han deixat lleure per estudiar la història del... (interrompen amb aplaudiments).

Ha dit que el catalanisme no pensa més que en els interessos materials, i això, pels que hem passat una vida de sacrifici pensant i servint un ideal, és un summum d'ironia. Segons "La Vanguardia", el Sr. Gil Robles va dir que el catalanisme presentava al Parlament d'Espanya "la cara antipàtica del que defiende interes materials". D'aquests interessos materials n'hi ha uns que són el suport d'un país i d'una civilització, i d'aquests ens n'hem preocupat nosaltres, els hem servit i els servirem sempre, perquè és un deure elemental de patriotisme. Es que no ha comprès encara que l'atur es resol, no mitjançant discursos, sinó curant d'aquests interessos materials que ell considera menyspreables, procurant que hi hagi una indústria pròspera i un comerç florent i una agricultura extensiva, que solament així poden viure els obrers i llurs famílies amb benestança. Ell mateix en aquest discurs, deia—he retallat la frase—: "porque es muy difícil sentirse creyente cuando hay hambre en casa"; és que ell treuà la fam oblidant els interessos materials, quan la manera que treguin la fam és cuidar-los perquè hi pugui haver creients i no hi hagi desesperats?

El polític que no senti la importància que tenen els interessos materials d'un país, aquest home pot fer tots els oficis, però no té dret a governar un país.

(Continua a la 5.ª plana)

EL SENYOR

Frederic Miret i Español

HA MORT

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus apenats: mare Isabel germans Marian, Amadeu i Raimunda; germans polítics Josep Mercadé, Adelaida Ripoll, Teresa Guasch i Eufèmia Eredraga; oncles i família tota, present i absent, en assabentar els seus amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, preguen que el tingui present en llurs oracions i es serveixin assistir a l'enterrament que tindrà lloc avui, a dos quarts de dotze, des de la casa mortuòria, Unió, 28, a la parroquial església de Sant Joan Baptista i a la seva darrera estada.

Els funerals en sufragi de la seva ànima se celebraran demà, dijous, dia 14, a dos quarts d'onze, en la mateixa església.

Tarragona, 13 de Febrer de 1935.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Emm. senyor Cardenal Arquebisbe de Tarragona s'ha dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

Comissió de Monuments i Societat Arqueològica

En la reunió celebrada a Poblet el 10 del corrent mes, presidida pel senyor Comissari de la Generalitat, es possessionà del càrrec de vocal de la Comissió de Monuments, En Josep Gramunt, com pertocà a la seva designació de corresponsent en aquesta província, feta per l'Acadèmia de la Història, fent la presidència el merescut elogi del recipiendari el qual va agrair l'afectuosa rebuda oferint-se a col·laborar en les funcions encomanades a la Comissió.

Respectivament, els reunits d'una i altra entitat s'assabentaren de la situació econòmica de quiscu d'elles, mitjançant la presentació dels corresponents extractes de comptes, que foren aprovats. Es féu constar en acta el sentiment de les corporacions per la mort del pare de l'ambaixador italià a Madrid, Mr. Rafel Guariglia, a l'ardida intervenció del qual es deu l'esplèndid obsequi que el Govern d'Itàlia va fer de l'estàtua del Cèsar amb destí al passeig Arqueològic.

El donà compte d'haver-se emès informe referent a dades interessades per la Secció 15 de la Direcció General de Belles Arts, i altre també del mateix departament ministerial, referent a la petició formulada per la pròpia Comissió davant el Ministeri de la Guerra, de tres volums enquadernats en pergami existents a la Comandància

Militar d'aquesta ciutat, titulats "Milicias Urbanas de Tarragona".

S'entera la Junta d'haver-se extès i firmat per part del Patronat de Poblet i de la Direcció del Museu de Tarragona l'acta definitiva aixecada amb motiu del traslladament de les peces que procedents del monestir es guardaven en aquella dependència provincial.

A la petició d'auxili econòmic formulada per a completar l'excavació del poblet ibèric de Santa Anna, de Castellvell, s'acordà contribuir-hi amb igual quantitat que l'oferta pel Museu Rull-Prim, de Reus, sempre que resti assegurada la conservació de la descoberta i pugui ésser visitat pel públic, tant el lloc com el material reconstruït.

Es llegit l'informe mésa per la Ponència designada per a cercar un local apropiat a les necessitats del Museu provincial, i es ratificà el nomenament dels senyors Joaquim Guitert i Antoni Company per a integrar el Patronat del Museu de Tarragona es representació respectivament, de la Comissió i de l'Arqueològica.

El senyor Guitert explica l'èxit obtingut en les gestions que es venen portant a cap per aconseguir les millors aportacions dels amics de Paret Delgada de la Selva, que importen ja la meitat aproximadament del pressupost formulat per l'arquitecte senyor Monravà esperant només que abonanci el

temps per a començar tot seguit les obres de reconstrucció de la coberta i conservació de l'entorn.

El senyor Toda donà compte de les obres dutes a bon terme en el monestir, on fa uns dies s'ha posat al descobert un magnífic baix relleu de mà del Castells, en el que hi figuren dos cavallers enfrontats arrossegant banderes en símbol del dolor per la mort del rei sepultat a la tomba que decoren. Demés, manifesta que per raó del mal temps actual s'han hagut de suspendre les excavacions que es feien fora la mongia.

El senyor Feliu prega que no s'utilitzi la porta del Passeig de Saavedra per a dipòsit d'eines de treball de la brigada, recollint l'observació el senyor Pujol qui ofereix atendre-la immediatament.

S'acordà insistir prop de les autoritats militars perquè cedixin a la Comissió les voltes romanes del Circ que tenen com a magatzem a l'Enrajolat i a la Rambla vella, donant el senyor Pujol sobre aquest assumpte amples explicacions de les gestions de fa temps iniciades per l'Ajuntament en el sí de la Junta d'Aquartellament.

Els reunits visitaren les darreres obres efectuades en el monestir, de les que se n'emportaren imillorable impressió.

¡Católicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos; es la obra más grande que podéis hacer!

Nota de la Cambra de Comerç

BLOQUEIG DE CREDITOS A L'ARGENTINA

Vista la importància que per sis exportador a aquell país, té l'assumppte del bloqueig de divises, aquesta Cambra s'ha adreçat a la superioritat amb els següents termes:

"Madrid. — Ministro Hacienda. Cámara Comercio Tarragona conecedora buena disposición Vucencia atender peticiones exportadores referente pignoración también compensación diferencia intereses bonos argentinos celebraremos obtenga Gobierno solución satisfactoria. Entendemos supremo interés nacional alentar toda exportación española tantos juicios sufridos dilaciones Tratados Sud América. — Salúdale atentamente, Vilar, Presidente."

"Madrid. — Ministro Trabajo. Cámara Comercio Tarragona permítase rogar Vucencia apoye propuesta Bloque Exportación Nacional referente compensación diferencia intereses bonos desbloqueo Argentina. Hasta presente beneficio maíz importado Argentina aplicado favor determinadas producciones. Solicitase ahora compensar algo enormes perjuicios sufridos toda exportación agrícola industrial española todas regiones. — Salúdale atentamente, Vilar, presidente."

"Madrid. — Ministro Industria y Comercio.

Ante defensa permanencia exportación española Cámara Comercio Tarragona permítase insistir sean atendidas justísimas propuestas Bloque Exportación Nacional referente pignoración compensación diferencia intereses bonos Argentina. — Salúdale atentamente Vilar, presidente."

Informació de Borsa

Barcelona 11 febrer 1935

DIVISES

Paris	48,35 45
Londres	35,95 36
Roma	62 50 70
Ginebra	238, — 25
Bruselles	171,50 75
Nova York	7'39 41
Berlin i Hamburg	293 2945

La Casa dels GUANTS

Ha rebut la "Casa Coca" un assortit complet de guants en pell i llana per a la present temporada.

Garantia en les qualitats i economia en els preus.

CASA COCA

Comte de Rius, 7 - Tarragona

Magatzems

"LE PRINTEMPS,"

Angel Guimerà, 19

TARRAGONA

CONTINUA

amb gran èxit la tradicional

QUINZENA BLANCA

Grans stocks en jocs de taula, jocs de llit i tota classe de gèneres blancs

Descompte general del 10 % en tots els altres articles

Discurs del senyor Cambó a Terrassa

... (Ve de la 2.ª plana) ...
 A Catalunya, tenint cura de posseir una rica material, hem creat una força i una florida d'ideals, no sols per als nascuts aquí, sinó perquè Catalunya resti en bona part el problema de l'atur d'Espanya, obrint les seves portes als immigrants que es moren de fam a les seves terres.

Es que creu el Sr. Gil Robles que és obra de major patriotisme abandonar els interessos materials de les províncies on no es pot viure, i han d'emigrar, que actuar com actuen els catalans, vetllant per la nostra riquesa, perquè tinguin un benestar i a la vegada pugem remeiar la misèria dels habitants d'aquelles províncies, els dirigents de les quals les tenen totalment abandonades?

Del catalanisme neix la més formidable exaltació dels valors morals que s'hagi produït a Espanya durant segles. Diu l'Evangeli que pel fruit es coneixeran els arbres.

Amb quin dret, en nom d'Espanya, ens parlen a nosaltres els que tenen Espanya sense ideals, si som nosaltres una nació hispànica més viva que totes les altres nacions hispàniques? Espanya serà el país invertebrat camí de totes les decadències que descriu Ortega i Gasset fins que no torni a tenir un ideal imperialista, i no se senti nació de nacions, ni cap gelosia per manifestació particularista espanyola, perquè el conjunt d'aquest particularisme és l'únic que pot formar una Espanya gran.

Jo vaig parlar diumenge passat del que hi havia de divergent entre els catalans, base més que suficient per a l'existència de partits distints, amb organització diversa, amb actuació distinta i quasi sempre contrària. I vaig dir que, al costat d'això pel fet que ens nomenem tots catalans, pel fet que hi hagi interessos comuns, hi havia vincles de solidaritat, que demanava que no es limitessin als moments de protesta sinó que es tinguessin presents d'una manera especial en el moment de triomf i de victòria. I que per no haver governat l'Esquerra la Generalitat amb un sentit totalitari català, donant preferència a allò que uneix al que separa, per això s'inicià el procés de deserció de l'autonomia, que havia penetrat en el cor de molts catalans abans que la calaverada del dia 6 d'octubre li donés el cop de gràcia.

D'aquestes declaracions meves, alguns han tret la conclusió que aquesta solidaritat catalana que ha existit sempre, significava que la Lliga en les properes eleccions aniria coalitzada amb l'Esquerra. Que no es facin els nostres enemics aquesta dolça il·lusió. L'Esquerra farà el seu camí; nosaltres farem el nostre, i desitjarem que l'Esquerra i la Lliga, i tots els altres partits catalans, puguin coincidir en tot el que significa interessos espirituals i materials de Catalunya.

He de dir-vos que la Lliga ha estat sempre evolucionista i col·laboracionista, i que desitjaria poder col·laborar en un Govern de la Generalitat que es constituís a Catalunya durant el període de règim transitori. I ho desitjaria perquè aquest que hem combatut al Parlament, que repudiem per considerar-lo injust, és l'estoig que guarda les restes que queden de l'autonomia de Catalunya. I voldríem que la Generalitat en l'exercici de les seves funcions i en l'administració dels seus serveis, fos duta amb aquell amor amb què Prat de la Riba i els seus col·laboradors administraven una cosa encara més incipient, com era la Mancomunitat de Catalunya. Som partidaris de la tasca penosa de fer cada dia el bé que es pugui i de mantenir a Catalunya tot el que es pugui mantenir, per ésser més fàcil el dia de demà obtenir tot el que desitgem. Nosaltres voldríem, dintre aquest règim transitori, fer retornar a tots

els catalans l'amor a l'autonomia, i per això estariem disposats a col·laborar amb dues condicions que hem exposat clarament als que han requerit la nostra col·laboració: Primera: Que la Llei de règim transitori, aquesta Llei que repudiem, però que manté en germen l'Estatut d'autonomia, sigui respectada i que no continuï suprimint i anul·lant facultats que la Llei reserva a la Generalitat. Varem demanar després que la vida municipal de Catalunya fos regulada segons mana la Llei, i aquest, senyors, és el punt que probablement farà impossible la nostra col·laboració.

Jo no hauria parlat mai de les converses tingudes amb el senyor Fich, si ell no les hagués fet públiques, però jo no diré el que ell va dir-me, sinó el que jo, complint acords i seguint directives del Consell i Comissió d'Acció Política, vaig manifestar-li.

Vaig dir al Sr. Fich: El problema municipal té dos aspectes. El primer és que, acabada la intervenció de l'Estat de guerra, durant el qual els militars han tingut tres mesos per a esbrinar tots els delictes, i destituir Ajuntaments, un govern civil que ha de significar respecte a la llei, no pot destituir Ajuntaments no pel que hagin fet, sinó pel que pensin els que l'integren, i nosaltres això no ho sancionem mai.

Jo sé que en molts de pobles senten avui un desig explicable de revenja i voldrien que avui aquells que foren els seus perseguidors, fos sin destituïts, però he de dir-los que avui les lleis són més humanes que la del Talió, i que mai no s'establiria la pau a casa nostra si contra una revenja se n'havia d'imposar una altra. Ha de venir un moment de perdó, i s'ha d'establir l'imperi de la justícia, perquè acceptant-lo uns tinguin més autoritat demà perquè tothom l'acati i la respecti. Si no ha delinquit, no se li pot llevar la investidura que li ha donat el poble.

Varem tractar de proveir-se vacants d'aquells que han estat desposseïts. En primer lloc, els destituïts per l'autoritat militar i sense procés, havien de tenir dret a demanar la seva reposició mitjançant un expedient per a justificar la no participació en la revolta. I pels altres, vaig exposar el criteri que es complís la llei, substituint els regidors pels suplents de la pròpia llista i com que encara quedarien gran quantitat de vacants, vaig dir al senyor Pich que es trobés una fórmula, automàtica, per a treure les actes de regidors de la baralla miserable d'un joc de partits entorn d'una taula.

Aquesta és la nostra opinió. Si aquesta opinió no és acceptada, no col·laborarem, perquè no volem portar a la nostra història honesta la comissió d'un acte deshonest. Nosaltres no volem portar a la tradició dels homes que respecten la llei, un acte que signifiqui infracció de la llei. Hem defensat sempre els principis d'autonomia, i no volem recolzar un acte que significa la derogació d'una llei en l'elaboració de la qual havien participat tots els partits catalans i que és llei vigent, encara, a Catalunya. Si no col·laborem, ja sabem per què serà. Serà perquè prevaldrà el criteri que s'ha d'aprofitar la tragèdia de Catalunya per a repartir actes de regidor, a aquells partits als quals el cos electoral no els va donar res. Si no preval el criteri nostre, veureu Ajuntaments d'Esquerra que han estat destituïts per un acte revolucionari, convertits en un comitè radical per l'acció d'un Govern que té confiada la defensa de la integritat d'Espanya i l'imperi de la llei a Catalunya.

Acabà el senyor Cambó demanant als joves que, en incorporar-se a un partit, ho facin a aquell que mantingui un ideal que no pugui morir.

En acabar el seu discurs, el senyor Cambó fou objecte d'una gran ovació per part de tots els assistents a l'acte.

La teoria de la relativitat

CONFERENCIA ORGANITZADA PER LA SECCIO DE CIENCIES DE L'ATENEU

Ha adquirit en els nostres temps una tal importància aquesta teoria filla de la genial concepció del famós matemàtic Einstein, que avui no hi ha pas cap rama en la ciència que no en vingui més o menys afectada, fent canviar des de molts aspectes la concepció que nosaltres tenim de les coses.

Condueix aquesta teoria, a la visió d'un nou i més elevat nivell de la ciència, presentant-nos una gran quantitat d'observacions de gran novetat que fan que aquesta teoria hagi estat preconitzada per tots els filòsofs i científics, i que sigui avui un dels temes de més actualitat dintre el camp de la ciència.

El nom de "relativitat" ha recorregut en poc temps tota la rodonesa de la terra, però malgrat aquesta divulgació aparent en gran part, el coneixement d'aquest nou estudi, no ha pas arribat fins ara a aquelles persones que sense estar especialitzades en matemàtiques o filosofia, senten inquietud pel coneixement de les innovacions radicals i serioses.

Atenent-se a aquesta circumstància, la Junta de la Secció de Ciències de l'Ateneu, ha inaugurat el seu curs de conferències, amb la del Dr. Miquel Masriera, matemàtic i físic competentíssim, que donarà avui a la sala de conferències del dit centre, una interessant disertació sobre "La teoria de la relativitat".

Donat el relleu que dintre el món científic té el Dr. Masriera, i tinguent en compte l'interès i l'actualitat del tema a tractar, és de preveure que aquest acte serà molt concorregut.

RESTAURANT BUENSUCESO
 CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.
 BARCELONA

COCHES DE TURISMO
VIAJES A FORFAIT
VIAJES ACOMPAÑADOS
EXCURSIONES COLECTIVAS
EXCURSIONES EN AUTOCAR
RESERVA DE ALOJAMIENTOS
PASAJES MARITIMOS Y TERRESTRES
VIAJES EN AVION
Viajes y Turismo Esplai
SUCURSAL: Administración de LA CRUZ
RAMBLA SAN JUAN, 46, BAJOS TARRAGONA

VIDA RELIGIOSA
QUARANTA HORES
 Se celebren a l'església de Sant Miquel, essen les hores d'exposició de les cuit a les onze del matí i de dos quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.
 El dia 17 comencen a les R. Descalces.
 ****
RECES MENSUAL
Pels homes i joves:
 El divendres, dia 22 de febrer, a dos quarts de vuit del vespre al temple del Sagrat Cor de Jesús (Sant Agustí).
Per les dones i donzelles:
 El dilluns, dia 18 de febrer, a les set del vespre, al temple del Sagrat Cor de Jesús (Sant Agustí).
Cultes per avui
CATEDRAL.—Durant la missa de dotze es fa la novena a Sant Blai en son propi altar, tots els dies fins el dia 14.
Capella de la Mare de Déu del Claustre.—Tots els dies, a les set, missa i reso del sant rosari.
SANT JOAN. — Misses a dos quarts de set, set, vuit i a dos quarts de nou.
 Tarda, a les sis, rosari.
 Catècisme tots els dies a la Sala Parroquial, de sis a set.
CARME.—Misses tots els dies de dos quarts de set a nou cada mitja hora.
SANT MIQUEL. — Novena a la Verge de Lourdes.
 A les set, missa i novena.
 A les vuit, missa d'exposició, i a dos quarts d'onze de reserva.

Antonio Segú
CORREDOR DE FINCAS
 MENDEZ NUNEZ, 21, bajos TARRAGONA
 Teléfonos { Despacho 1195
 { Particular, 1194

"PROCOMSA", S.A. DE BARCELONA
 Delegació de Tarragona: Apodaca, 23 - Telèf. 1911

Agent de CAMPSA per a la venda de GAS-OIL, FUEL-OIL, DIESEL-OIL i

GAS-BUTANO

GAS NATURAL NO ES TOXIC LIQUAT A BAIXA PRESSIO SENZILLESA

SEGURETAT NETEDAT COMODITAT ENCESA INSTANTANIA

pot emprar-se per a **CUINAR BANY LLUM CALEFACCIO**

Per tant substitueix avantatjosament el carbó (vegetal, cok, antra cita, etc.), fogons de gasolina, petroli, llum acetilè, etc.

De gran utilitat a **Ciutats, Pobles, Masies apartades, Xalets, etc.**

SERVEI A DOMICILI

Tenim representants per a la venda, a tot Catalunya

expèn en botelles metàl·liques d'un pes brut de 25 quilograms, les quals poden connectar-se amb un senzill tub de goma als aparells cremadors, que igualment tenim a la venda.

El funcionament dels aparells pot veure's en les nostres oficines

A. O. DACA, 23
 on es faciliten, ensems, tots els detalls sobre consum, preus, etc.

NOTAS LOCALES

FOMENTANDO LA SUPERSTICION Y LA IGNORANCIA

Se ha visto con profundo disgusto el anuncio publicado en la última página del suplemento gráfico de "La Vanguardia" de ayer, en donde un señor que se llama catedrático se ofrece a revelar el porvenir y a descubrir cosas ignoradas mediante la astrología.

Verdaderamente creemos que estas propagandas sólo sirven para fomentar la superstición y la ignorancia, y como a tales deben prohibirse.

CANTO GREGORIANO

Clase teórico-práctica, hoy, a las ocho, en la iglesia del Hospital, y mañana, a las ocho y cuarto en el local de la F. J. C.

Per a prevenir les contingències de la vida, cal estalviar i portar a lloc segur les reserves. Penseu, llavors, en la "Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya".

Ayer estuvo en Amposta el comisario delegado de la Generalidad, don Emilio Vila, acompañado del secretario señor Alvarez.

Ayer, a mediodía, en la plaza de Prim, al auto-taxi conducido por su propietario Andrés Civit, atropelló a un joven ciclista, causándole diversas lesiones.

El alcalde gestor señor Ramas, se ha interesado, cerca de la Sociedad Fomento de Obras y Construcciones de Barcelona, para que empiece cuanto antes las obras de la nueva casa de Correos que debe construir en esta ciudad.

El Dr. Amadeo Mateu, ha trasladado su consultorio de enfermedades de garganta, nariz y oído a la Rambla 14 de Abril, 88, 1.º

DE SOCIEDAD

Ha produït un general sentiment així que ha estat divulgada, la notícia del traspàs a millor vida de don Frederic Miret Español, amo de l'acreditat Calmado del carrer de la Unió.

Persona encara jove, de gran simpatia i bondat, ha baixat a la tomba per conseqüència d'una ràpida malaltia que des dels primers moments fou d'un pronòstic tristíssim. Ha mort com un bon cristià, amb ple coneixement i confirmació demanant ell mateix que li fossin administrats els Sants Sacraments que rebé amb exemplar fervor. Al Cel sigui.

Enviem a la seva apenada família, en particular a la seva mare i germans l'expressió del nostre sincer pesam.

També ha causat un profund pesar entre les extenses relacions que comptava a Tarragona, on havia passat llargues temporades en un pis que tenia llogat a la Rambla, el contractista d'Obres Públiques i antic negociant en cavalleries don Francesc Audi Colomé, de Tortosa. Que Déu l'hagi acollit en la seva santa glòria.

El senyor Audi havia estat empresari d'obres importants, entre altres la pavimentació de molts troços de la carretera de València a Tarragona i de Tarragona a Molins de Rei.

L'acte del seu enterrament constituï una de les més grans manifestacions de dol que recordin els tortosins que perden en el plorat difunt un dels més actius propulsors de les activitats comercials i adhuc un dels animadors més generosos de les celebracions tradicionals de la ciutat de l'Ebre i comarca.

A la seva apenada vídua i al seu cosí i soci don Agustí Audi acompanyem en el dolor que experimenten.

En Barcelona morí ayer cristianamente la virtuosa senyora doña Elisa Soler, viudá de don Francisco Monravá, madre de nuestro distinguido amigo el arquitecto don Francisco Monravá, a quien expresamos nuestra condolencia.

Hoy, a las once de la mañana tendrá lugar el entierro en la ciudad condal.

Ha sido destinada a la Delegación de Hacienda de Toledo, la auxiliar doña Consuelo Boada, viuda de Plá.

L'estalvi és sagrat"; amb aquesta divisa i per aquesta divisa va fundar-se la "Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya".

DELEGACION DE HACIENDA

El señor delegado de Hacienda ha señalado para hoy los siguientes pagos:

	Pesetas
D. Ricardo Roca Salvadó	692'30
El mismo	563'75
D. Juan Noguera N.	630'29
" Gustavo de Nieva	261'55
" Miguel Reverter R.	281'30
" Antonio Puigdollers	202'04
Sr. Jefe de Vigilancia	172'73
" Cajero Guardia civil	212'57
D. Salvador Samas Sans	148'05

Billar

OLIMPIC BILLAR CLUB

Resultat dels partits celebrats ahir:

Segona categoria

J. M. Llauredó, 125; Martí, 109. Nesweda, 75; Pl, 52.

Sèrie major: J. M. Llauredó, 10. Arbitr: Roigé.

Partits per avui:

Primera categoria

Vaga - Maldonado.

Segona categoria

Sancho - Jofre.

Arbitr: Llimós - Herrera.

NOTES OFICIOSOS

De la Oficina municipal de Turisme

Procedent de Bilbao, entrà ahir al nostre port la motonau espanyola "Axpe Mendi", de la Companyia Navilera Sota i Aznar. Fou portada a bord propaganda de la nostra ciutat.

Segons carta rebuda a la nostra Oficina, de la importantíssima companyia navilera anglesa "Cunard White Star Limited de Liverpool", podem adelantar el gran interès que pel turisme tarragoní té l'esmentada Companyia, puix dos dels seus gran trasatlàntics "Laurentic" i "Lancastria" que tenen anunciada la visita al nostre port els mesos de juny i agost, estan disposats de manera ferma, a incrementar la vinguda de turistes americans i anglesos a Tarragona per tal de passar-hi tres o quatre dies consecutius, tenint així la necessitat de confeccionar itineraris de visites a la nostra ciutat, hotels, excursions, autocars, etc. L'Oficina municipal de Turisme cuidarà de la confecció de tot el necessari, perquè sigui un fet a no tardar el que exposem.

S'estatgen a l'Hotel d'Europa en visita de turisme a la nostra ciutat els següents senyors: Mr. and Mrs. Jhon L. Rose, enginyer de Asbourne; Josep Morugan G. Lourejo i senyora, inspector general de "La Greham", de Madrid; Josep Serra, enginyer inspector de C. A. M. S. A. Ricard Serra, del comerç de Orihuela; Jaume Ponsá, metge de Barcelona; Antoni Rubi i família, cap de Cerimonial de la Generalitat de Catalunya.

MARITIMAS

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor holandés "Orión", procedente de Barcelona, con carga general.

Laud español "Montsiell", procedente de San Carlos, con sal.

Laud español "María Luisa", procedente de San Carlos, con sal.

Vapor español "Claudio", procedente de Avilés, con carbón.

Vapor noruego "Troubadour", procedente de Barcelona, con tránsito.

Bergantin goleta italiana "Lilly C", procedente de Civitavecchia, con duelas.

Salidas

Vapor holandés "Orión", con carga general para Amsterdam y escalas.

Vapor alemán "Euler", con carga general para Amberes y escalas.

Vapor noruego "Troubadour", con carga general para Nueva York y escalas.

Buques que quedan en puerto

Bergantin goleta italiana "Lilly C", descargando duelas.

Laud español "Montsiell", descargando sal.

Laud español "María Luisa", descargando sal.

Vapor norteamericano "Cody", descargando fosfatos.

Vapor español "Conde de Zurbia", descargando carbón.

Vapor español "Ciutat de Tarragona", descargando tabaco.

Vapor español "Claudio", descargando carbón.

Pailebot español "Cala Morlanda" descargando sal.

Amarrados

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Río Segre".

Buques que tienen pedido atraque

Vapor español "Isla de Tenerife".

Vapor español "Ciudad de Tarragona".

Vapor inglés "Castelar".

METEOROLÓGICO DE MADRID

Bajas presiones Norte Escocia, sobre Sur Italia, al Noroeste Islandia; altas entre Azores, Portugal y Madeira; sobre cuenca Duero y sobre Rusia; probable costas cantábricas y gallegas vientos componentes Oeste flojos, moderados; aumento de nubosidad; tendencia a llover; resto del litoral, buen tiempo de cielo con pocas nubes, poniente moderado; en Estrecho de Gibraltar, mar Balear vientos del Norte, tendencia mejorar estado del mar.

ESPECTACULOS

Funciones anunciadas para hoy: TEATRO TARRAGONA

Tarde y noche: "Charli Chan en Londres", "De Eva para acá" y revista.

Nota. — Publicamos esta Sección sólo a título informativo y sin que ello suponga recomendación por parte del periódico a los espectáculos que en él se anuncian.

Conferencias telegráficas

SE HA CELEBRADO CONSEJO DE MINISTROS

Madrid, 12. — El Gobierno ha acordado que la suspensión de "Heraldo de Madrid" no sea menor de un mes.

LA UNION DE LOS REPUBLICANOS OPOSICIONISTAS

Un periodista ha interrogado a don Diego Martínez Barrio con motivo de la conmemoración del día de ayer.

— "Los republicanos queríamos haber podido conmemorar la fecha, pero no ha sido posible, porque se necesitaba que se extendiera la iniciativa, pero por las razones que usted comprenderá no ha podido tener la publicidad adecuada. La fecha era bonita para una apelación. No se ha podido hacer; sin embargo, soy optimista en el resultado final, aunque el curso sea algo espinoso. Lo interesante es que la unión de los republicanos se consiga y a ello van encaminados todos mis esfuerzos para lograrlo y no repararé en ningún sacrificio.

La frase de que nadie escarmienta en cabeza ajena, es todo un tratado de filosofía. La conducta de aquellos que se equivocaron, no vale en política según se ve. Los que sigan repetirán los mismos errores y los mismos procedimientos. La consecuencia fué una y es indudable que las razones sólo se aprecian al cabo de tiempo. No obstante, yo no soy partidario de aguardar la acción del tiempo. Por muchos disgustos que me produzca entiendo que hay que actuar, que hay que estar en contacto con la opinión, y que hay que tener dispuestos los órganos adecuados. Las lanzas se volverán cañas. Los hechos son los hechos. Es indudable que un turno se consolida y luego se vuelve a reproducir el punto de mira de estancamiento."

LA LEY DE PRENSA

A primera hora de la tarde conversó el ministro de la Gobernación con los periodistas facilitándoles ampliación del Consejo en la parte que se refiere a la ley de Prensa.

Comenzó diciendo el señor Vaqueiro que en la reunión ministerial se habían aprobado diversas e interesantes modificaciones de dicha ley, recogiendo así las sugerencias hechas por parte de la misma Prensa.

Dijo que en vez de la autorización para la salida de diarios, bastará con el registro en la Dirección General de Seguridad.

Agregó que las acciones de las empresas periodísticas, cuando éstas sean sociedades anónimas, deberán ser nominativas.

Toda disposición de Gobierno referente a la marcha de las empresas periodísticas habrá de ser objeto de una ley especial y, por tanto, aprobada en Cortes.

Se determinarán ciertas incompatibilidades para las empresas que tengan alguna relación con el Estado o realicen suministros al mismo. El Gobierno se reserva la facultad de que los ejemplares que se remiten a los Gobiernos civiles diariamente por los periódicos, estén tirados en papel especial, para que no se estropeen por la acción del tiempo.

Las rectificaciones o aclaraciones habrán de publicarse como se indica en la ley de 1886, o sea, en la misma plana con el mismo tipo de letra y con extensión análoga a instancia de parte.

Desaparece del proyecto la prestación de fianza por lo que se refiere a periódicos que ya se estén publicando, y sólo se reservará para los de nueva creación cuya solvencia sea dudosa.

Para esto, la autoridad gubernativa podrá exigir fianzas de mil a diez mil pesetas. Todas las sanciones impuestas por las autoridades gubernativas serán recurribles ante un tribunal de Prensa que estará compuesto exclusivamente por magistrados y, naturalmente, recurrir en recurso de casación ante el Supremo.

Continuará la incompatibilidad de los directores de periódicos con cargos públicos, diputados a Cortes, etc.

Se abreviarán los trámites para entablar recursos. Se regulará el ejercicio de la censura judicial, publicándose los edictos en el "Boletín Oficial" y en la "Gaceta", para evitar que se viole el secreto del sumario.

A instancia de la autoridad judicial, el Gobierno aplicará este deseo para que se mantenga el secreto del sumario.

Terminó diciendo que en el Consejo quedó aprobado este proyecto, que probablemente leerá mañana en las Cortes.

LAS NEGOCIACIONES FRANCO-ESPAÑOLAS

El ministro de Estado nos manifestó esta tarde que dará instrucciones a las delegaciones especiales en la comisión negociadora hispano-francesa. Añadió que sus impresiones eran optimistas dentro del que cabe, porque el Gobierno no se halla decidido a que España mantenga la defensa de sus intereses con respecto a Francia.

GIL ROBLES RESTABLECIDO

Al llegar el señor Gil Robles a la Cámara, fué felicitado por numerosos diputados por el restablecimiento de la gripe que le ha retenido en cama.

¿CALLOS?

Usando solo tres días el patentedo

UNGUENTO MAGICO

desaparecen totalmente callos y durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetes

Hay muchas imitaciones ineficaces

En todas partes: 1'60 pesetas

FARMACIA PUERTO, Plaza San Ildefonso, 5. - Madrid.